

derved (f. Eks. Aalborg og Odense) bliver temmelig store. Hvor et naturligt Skel som f. Eks. Limfjorden deler et Amt, er Dele paa den ene og den anden Side af Skellet ikke forenede i een Kreds, selv om der derved vilde blive Kredse med forholdsvis færre Indbyggere end Gennemsnittet.

Amterne er samlede i 9 *Omraader* (Hovedstaden, Sjælland, Bornholm, Lolland-Falster, Fyn, østlige Jylland, nordlige Jylland, vestlige Jylland og sydlige Jylland).

»Det i Valglovsforslaget fulgte *System* er Valg i 80 Enkeltmandskredse med saa mange Tillægsmandater, at der sikres ligelig Repræsentation for de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne. Valgene i *Enkeltmandskredsene* foregaar som almindelige Flertalsvalg, saaledes at den Kandidat, der ved Afstemningen faar flere Stemmer end nogen anden, straks erklæres for valgt og faar Valgbrev udfærdiget af Valgbestyrelsen, se Forslagets § 40.

Den ligelige Repræsentation er ligesom i Valgloven af 1920 gennemført ved Hjælp af *Tillægsmandater*, men disses Tal er ikke som efter 1920-Valgloven fast, men flydende alt efter det Behov, Afstemningen ved Kredsvalgene medfører. Udregningen af, hvor mange Tillægsmandater der ved Valget bliver Anvendelse for, og Fordelingen af disse Tillægsmandater paa Partierne sker paa den Maade, at man for hvert i Valget deltagende Parti opgør, hvor mange Stemmer der i Gennemsnit er medgaaet pr. opnaaet Kredsmandat. Det laveste af de saaledes fundne Stemmegennemsnit — altsaa det ved Kredsvalgene mest begunstigede Partis gennemsnitlige Antal Stemmer pr. Mandat — lægges til Grund for Beregningen, idet hvert af de øvrige Partier skal have forholdsmæssigt samme Repræsentation som det mest begunstigede Parti. Det Antal Mandater, som er fornødent for at ligestille hvert af de andre Partier med dette Parti, udgør det Antal Tillægsmandater, der skal fordeles. Bestemmelserne herom findes i § 42.

Det er en Selvfølge, at der maa stilles et vist Krav til Styrken af det Parti, hvis Stemmegennemsnit saaledes skal lægges til Grund for de øvrige Partiers Mandatfordeling, idet man maa sikre sig imod, at en tilfældig Partigruppe, der ved Afstemningen opnaar et særlig gunstigt Resultat, skal komme til at danne Maalestocken for de øvrige Partier.